

◆ Poeziya

İlham İNAM

QARABAĞIM QAYSAQTUTMAZ YARAM, OY

Almas İldırıma Allah rəhmət eləsin

Zaman bizlə sərt başladı, deyəsən,
Ah-fəryadım gedib çatdı göyəcən...
Bu fəğanın naləsində öləcəm,
Gözü yaşlı, başı daşlı varam, oy!
Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Düyün düşdü Vətən deyən dilimə,
İnsan dözməz torpaq dözən zülümə.
Həsrət qaldım oymağıma, elimə,
Bundan belə necə olar sonram, oy?!
Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Qəmli gözlər bu həsrətə düşməndi,
Tanrı - deyə əl qaldırmaq peşəmdi.
Xarıbülbül yad əllərdə həşəmdi,
Xan Şuşamdan xarıbülbül soram, oy!
Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Yaxındamı bu nisgili atmağım?
Nəсібimmi məqsədimə çatmağım?
Qeybə çıxıb dincəlməyim, yatmağım,
Özlüyümdə alovam, oy, qoram, oy!
Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Geci-tezi intiqamın alınar,
 Varlığımıla mən bələdəm halına.
 Ana - deyib göz dikmişəm yoluna,
 İstəyirəm qol boynuna saram, oy!
 Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Bir-birindən ayrı yaşar baş-bədən?
 Eşqi para, sevdası kal, ruhu tən.
 Sənsiz bizə Vətən olmaz bu Vətən,
 Sənsiz bizə yaşamaq da haram, oy!
 Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Əsir düşən torpaq deyil, anadır,
 Bu dərd hər gün ruhumuzu qanadır.
 Gecə-gündüz intiqama can atır,
 Sinəmizdə ürək tapmır aram, oy!
 Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

Dövrən qoymur düşmənimdən öc alım,
 Mərd oğullar cavan ikən qocalır.
 Nə dəhşətə hədəf oldu Xocalım,
 Bu dəhşəti görə-görə koram, oy!
 Qarabağım qaysaqtutmaz yaram, oy!

DAŞLAR

Tanrının gözündən qaçmadı heç nə,
 Bir yerdə yaratdı torpaqla daşı.
 Dünya yaranandan bilirsiz, demə,
 Torpaq sevilirmiş daşla yanaşı.

Demə, daşların da ruhu var imiş,
 Duya bilməmişik bunları nədən?
 Anladım, torpaq da bəxtiyar imiş
 Daşların torpağa sədaqətindən.

Daş da doğmalaşdı Vətənlə birgə,
 Bir yerdə yaşadı, birgə doğuldu.
 İnsanın Vətənə məhəbbətindən
 Vətən-daş birləşib vətəndaş oldu.

Yollar yorğununa çevrilən zaman,
 -Varmı dincəlməyə bir daş? - dedik biz.
 Bizimlə birlikdə uğura çıxan
 Səfər adamına –yoldaş - dedik biz.

Daşların sirrini öyrənmək çətin,
Sirr saxlayan kəsə sirdaş dedilər.
Daş ilə torpaq da doğmadı deyin,
Doğma olanlara qardaş dedilər.

Daşa çevirərək amalımızı,
Neçə dahiləri daşla ucaltdıq.
Biz ölsək belə, məzarımızı,
Bizdən çox-çox sonra daşlar yaşatdı.

AĞRI

Hər ağrının öz aləmi, öz səsi,
Demə, yoxmuş bu dünyada boş ağrı.
Məhəbbətin həsrət, hicran nəfəsi
Aşiq üçün şirin ağrı, xoş ağrı.

Düşünürük, düşüncəmiz durulmur,
Yollardadır xəyalımız, yorulmur.
Fikrimizin sərgisində qurumur
Qəlbimizdən nəmlilik çəkən yaş ağrı.

Şər əməllər ruhumuzu çeynəyir,
Yadlar bizə bilirsənmi neynədi?
İllərdir ki, sinəmizi göynədir
Qarabağtək hər ağrıdan baş ağrı.

Torpağadır hamımızın güzəri,
Fani dünya gediş-gəliş bazarı...
Atamızın-anamızın məzarı
Göz önündə sıralanan daş ağrı.

Dözümümdə, təmkinimdə tövşüdü,
Sevincimi, istəyimi gövşədi.
Soyuqluğu varlığımı üşüdür,
Sırsıradan buz bağlayıb qış ağrı.

Gözlərini yenə dikib gözümə,
Nə üzlüymüş, dayanıbdı üzümə.
Ürəyimdə yuva qurub özünə,
Yuvasından perik düşməz quş ağrı.

Heç bilmirəm necə sığıb köksümə,
Məhəl qoymur qəzəbimə, hirsimə.
Öləziyən düşüncəmdə çiyimə,
Ürəyimin ocağında biş, ağrı.

Şəmkir